

mode, at der var en vis stiltiende Overenskomst mellem Flertallet i dette Thing og den høie Regjering om ikke at fremme disse Love. Endnu klarere er det blevet i Nar, at der maa være en bestemt Henftigt til ikke at fremme dem. For en enkelt af disse Loves Vedkommende, Gendarmeriprovisoriet, gjælder det, saavidt jeg veed, at der i denne Samling har været afholdt to, siger to Udvalgsmøder. Landsthinget har imidlertid ikke været saa optaget af andet Arbeide, at de Medlemmer, der ere i dette Udvalg, ikke skulde have kunnet finde Tid til at fremme Arbeidet mere. Vi hørte ogsaa igaar det ærede 9de kongevalgte Medlem (F. Danneffjold-Samsøe) aabent udtale, at det maatte anses for en Opgave for Landsthinget at tilbageholde disse Love. Stillingen er altsaa den, at man med velberaad nu holder disse Forslag tilbage, for at de ikke skulle komme til Rigsdagens Afgjørelse, og det Forlangende, der stilles til det andet Thing, er da dette, at det andet Thing desuagtet skal bevilge Penge til disse Loves Opretholdelse. Denne Forbring maa jeg betegne som en Umulighed; det andet Thing kan ikke efterkomme den. Det kan det ikke, thi hvis det gjorde det, vilde det dermed tilintetgjøre den Rigeberettigelse mellem Rigsdagens Thing, der, saavidt jeg veed, dog ogsaa har staaet i høi Kurs i dette høie Thing, og som til en vis Grad maa hævedes, dersom der overhovedet skal være Mening i vort Foramlersystem. Det er nemlig klart, at dersom denne Maade at give og opretholde Love paa bliver almindelig, og navnlig dersom den faar Anerkjendelse af begge Rigsdagens Thing, saa vil den kunne føre til, at Regjeringen og det Thing, der er saa heldigt at staa paa Regjeringens Side, ville kunne afgjøre de Spørgsmaal, der komme til at staa paa Dagsordenen, i den Retning, hvori de ønske det. Ganske vist vedblive begge Rigsdagens Thing formelt at bestaa og begge formelt at foretage deres Afstemninger; men det Thing, der ikke er saa heldigt at have Regjeringen med sig, maa sige sig selv, at dets Afstemning vil være betydningsløs, thi dersom det ikke godvilligt vil gaa ind paa, hvad Regjeringen og det andet Thing fordrer, saa kommer der en foreløbig Lov, der opretholdes saalænge, indtil det gjenstridige Thing bliver saa velvilligt at ville anerkjende, hvad der er skabt ved den. Nu sagde den ærede Conseilspræsident igaar, at det indeholder ingen Stadfæstelse af disse Love, at Folkethinget bevilger Penge til deres midlertidige Opretholdelse. Nei, det indeholder ikke nogen egentlig Stadfæstelse af disse Love, men det er en Anerkjendelse

af deres Berettigelse og af deres faktiskste Bestaaen, og det er i mine Øine den vigtigste Anerkjendelse, man kan give en Ting, at man betaler, hvad den Ting koster. Jeg tror, at det vilde komme til at se mærkeligt ud her i Landet, dersom denne Theori vandt almindelig Anerkjendelse fra begge Rigsdagens Things Side, og saaledes kom til at gaa ind som anerkjendt Ved i vor konstitutionelle Praxis. Der er nogle gode gamle Ord, der have megen Hævd her i Landet. Der er saaledes et Ord som siger: „Hvad Du vil, at Andre skulle gjøre mod Dig, skal Du ogsaa gjøre mod Andre“, og der er et andet Ord, som siger: „Med det Maal, I tilmaale Andre, skal igjen tilmaales Eder.“ Jeg gad nu set, hvorledes det høie Landsthing vilde finde sig i en saadan Situation, dersom en Regjering i Forbindelse med det andet Thing vilde byde dette høie Thing de Vilkaar, som man nu byder Folkethinget herfra. Jeg kunde nævne mange Exempler paa skrækelige Ting, som man saaledes kunde finde paa at byde; men jeg skal indskrænke mig til blot at nævne een Foranstaltning, som jeg tror, der er Sandsynlighed for, at der kunde vindes en Stemning for i Landet. Sæt, at en kommende Regjering i Forbindelse med det andet Thing ønskede at anvende en Del af Statskassens Midler — i Stedet for at give dem den rigelige Anvendelse, der nu finder Sted f. Ex. til Militærvæsenet — som Tilskud til Landets Kommuner til Hjælp for de Fattige, en Foranstaltning, som jeg veed, at dette Thing ikke finder særlig lystelig. Naar man da her modsatte sig dette, nu vel, saa kom der en foreløbig Lov; der kunde meget let paapeges en paatrængende Nødvendighed. Den foreløbige Lov blev forelagt i det andet Thing, og gjemt der Nar ud og Nar ind, indtil Landsthinget maatte finde det rigtigt at give Bevilling dertil. Jeg veed ikke, om det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Magen), hvis han til den Tid maatte være Medlem af Thinget, kunde faae sine videnskabelige Principer til at anerkjende, at det var en ligesaa rigtig Fremgangsmaade, naar den anvendtes overfor Landsthinget, som naar den anvendes overfor Folkethinget. Det er jo muligt, men jeg tror i alt Fald, at hvis man skulde gaa dertil fra Thingets Side, saa vilde man gaa dertil med temmelig sure Miner. Slige Foranstaltninger kunne gennemføres, og det i stort Omfang. Jeg veed egentlig ikke, hvor Grændsen er for, hvad Regjeringen og det andet Thing kunne gennemføre mod Landsthingets Villie; der behøves kun, at det er paatrængende nødvendigt; Grundloven siger „særdeles paatrængende“; men i Regjeringens foreløbige